

Meyer om at blive tilstaaet Pension, hvilket Andragende skal blive tilfattet Finantsudvalget.

Fra Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 4de Valgfreds (Milling) har jeg modtaget et Andragende fra 19 Beboere af Blirup og Besteraaby Sogne i Svendborg Amt, der gaaer ud paa at oplyse Thinget om de stedfindende Forhold med Hensyn til Udstykning og Nedlæggelse af Bøndergaard og disse Gaardes Indtagelse under Hovedgaarden Raffebølle under Baroniet Holsteenshuus. Dette Andragende skal, efter Anmodning af den Rigsdagsmand, der har indbragt det, blive fremlagt paa Thingets Bord.

Paa de Herrer Medlemmers Pladser vil der findes omdeelt Exemplarer af et Skrift, betitlet: „De 3 Spørgsmaal om Arvesølgesagen“. Disse Exemplarer ere, paa Anmodning af Forfatteren, tilfillede mig fra den Gyldenstøffe Boghandel, med Begjæring om, at de maatte blive omdeelte til de Herrer Rigsdagsmænd.

Vi gaae derpaa over til Behandlingen af de Sager, der ere opførte paa Dagsordenen for idag, og da først til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 25de Marts 1851, §§ 13—14. (Lovforslaget findes i Anhanget under Nr. XXXIV, jvfr. Tidensens Nr. 71, Sp. 1066). Jeg veed ikke, om Forslagsstilleren ønsker Ordet?

J. A. Hansen: Jeg ønsker hellere at vente, indtil de andre ærede Talere have ytret sig.

Formanden: Jeg skal da give Ordet til Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgfreds. (Casse).

Casse: Den ærede Forslagsstiller har i det Foredrag, hvorved han anbefalede sit Lovudfatts Fremme, med særdeles Fuldstændighed og Klarhed beviist, at de Paragrapher i Loven af 25de Marts f. A., hvortil hans Lovforslag har Hensyn, umuligt kunne forstaaes saaledes, at Jordbrugeren kun i egen Person skulde kunne benytte den Ret, som § 13 giver ham i visse Tilfælde til at jage og sælde Kron- og Daavildt, og at han ei heller uden i egen Person skulde kunne udøve den ved § 15 tilstaaede Ret til at skyde skadelige Dyr. Han har godtgjort Rigtigheden af sin Paastand, at det ikke kan være Meningen af Loven, til en saadan Evidens, at der ikke kan være Tvivl om, at han har den fuldkomneste Ret dertil; og man vilde have meget ondt ved at tænke sig en Fortolkning, hvorved man skulde komme til et andet Resultat; vilde Noget følge en saadan Fortolkning, saa maatte han aldeles vist, hvis han ikke vilde være ganske incosequent, komme, paa Grund af de ganske lige Udtryk, der bruges umiddelbart efter § 13, at statuere, at en Jordbruger maatte dømmes saavel for ulovlig Jagt, der vel lod afleveres, men ikke i egen Person afleverede det skudte Kron- eller Daavildt til Jagteieren. Det er altsaa, mener jeg, ophøiet over al Tvivl, jeg kan vel sige det er soleklart, at Loven af 25de Marts f. A. ikke kan forstaaes saaledes, at Jordbrugerne i egen Person skulle udøve den omhandlede Ret, men det forekommer mig rigtignok ligesaa klart, at man under saadanne Omstændigheder ikke skal indlade sig paa at lade udkomme en Lov, der med Hensyn til den i Løbet af forrige Aar emanerede Lov skulde sige, at den Indfrænkning ikke ligger i denne, som man maa være enig om umuligt kan ligge dertil.